বেবী

-বনাম-

ট্ৰাভিংকৰ দেৱস্বাম ব’ৰ্ড আৰু অন্যান্য

১৯৯৮চনৰ ৬নৱেম্বৰ

[ন্যায়াধীশ এছ. বি. মজমুদাৰ আৰু ন্যায়াধীশ এম. জগন্নাধা ৰাও]

কেৰালা ভূমি সংস্কাৰ আইন, ১৯৬৩: ধাৰা ১০৩।

পুনৰীক্ষণ- উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ক্ষমতা- পৰিসৰ- "হয় ভুলভাৱে সিদ্ধান্ত লৈছে বা আইনৰ কোনো প্ৰশ্নৰ সিদ্ধান্ত লোৱাত ব্যৰ্থ হৈছে"- আবেদনকাৰী খেতি কৰা ভাৰাতীয়া আছিল নেকি- ন্যায়াধিকৰণৰ দ্বাৰা ন্যায়িক কাৰ্য্যকলাপকে ধৰি প্ৰাসংগিক নথিপত্ৰ বিবেচনা কৰা নাই নেকি, উপস্থাপন কৰে যে, ন্যায়াধিকৰণে আইনৰ কোনো প্ৰশ্নৰ ভুলভাৱে সিদ্ধান্ত লোৱা নাছিল বা আইনৰ কোনো প্ৰশ্নৰ সিদ্ধান্ত লোৱাত ব্যৰ্থ হোৱা নাছিল- কিন্তু উচ্চ ন্যায়ালয়ে সংবিধানৰ অনুচ্ছেদ ২২৭-ৰ অধীনত ন্যায়াধিকৰণৰ আদেশ বাতিল কৰিছিল, উপস্থাপন কৰে যে, অনুচ্ছেদ ১৩৬-ৰ অধীনত কোনো হস্তক্ষেপৰ বাবে আহ্বান জনোৱা হোৱা নাছিল- অনুচ্ছেদ ২২৭-ৰ অধীনত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ক্ষমতা ধাৰা ১০৩ ওপৰঞ্চি- প্ৰাসঙ্গিক নথিপত্ৰসমূহ বিবেচনা নকৰাকৈ সত্যত উপনীত হলে, অনুচ্ছেদ ২২৭ অধীনত উচ্চ ন্যায়ালয়ে এনে সিদ্ধান্ত বাতিল কৰিব পাৰে।

ভাৰতীয় সংবিধান, ১৯৫০- অনুচ্ছেদ ২২৭।

উচ্চ ন্যায়ালয়- নিৰীক্ষণমূলক ক্ষেত্ৰাধিকাৰ- ন্যায়াধিকৰণ- তথ্য বিচাৰি উলিওৱা- প্ৰাসঙ্গিক নথিপত্ৰসমূহ বিবেচনা নকৰাকৈ- উচ্চ ন্যায়ালয়ে এনে সিদ্ধান্ত বাতিল কৰিব পাৰে-উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ এনে ক্ষমতা সংশোধনৰ ক্ষমতাৰ ওপৰঞ্চি।

দেৱানী আপীলীয় ক্ষেত্ৰাধিকাৰ- দেৱানী আপীল নং ৫৫০২-৫৫০৪-১৯৯৮।

১৯৯০চনৰ চি. আৰ. পি. নং৫৯৯-৬০১ত ৭.৪.৯৭তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশ।

আবেদনকাৰীৰ পক্ষত পি. এছ. পোটী আৰু শ্ৰীমতী মালিনী পোডুভাল।

উত্তৰদাতাৰ পক্ষত পি. কৃষ্ণমূৰ্তি আৰু কে. সুকুমাৰন, শ্ৰীমতী ভি. মোহনা, শ্ৰীমতী এছ. কাৰ্থিকা, জয়নাথন, জন মেথিউ, শ্ৰীমতী বেবী কৃষ্ণন আৰু কে. এম. কে. নায়াৰ।

আদালতৰ নিম্নলিখিত নিৰ্দেশ প্ৰদান কৰা হৈছিলঃ

অনুমতি দিয়া হৈছে।

এই আপীলবোৰ কেৰালা ভূমি সংস্কাৰ আইনৰ(এই খনক আগলৈ আইন বুলি কোৱা হৈছে) অধীনত দিয়া পুনৰীক্ষণত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়ৰ বিৰুদ্ধে দাখিল কৰা হয়। উচ্চ ন্যায়ালয়ে ২০ডিচেম্বৰ, ১৯৮৯ৰ আপীল কৰ্তৃপক্ষৰ ৰায় বাতিল কৰে, যাৰ দ্বাৰা ২৪নৱেম্বৰ, ১৯৮০তাৰিখৰ ভূমি ন্যায়াধিকৰণৰ আদেশক নিশ্চিত কৰিছিল। ন্যায়াধিকৰণৰ আগত পক্ষসমূহৰ মাজত বিবাদ এইয়ে আছিল যে, বৰ্তমানৰ আপীলকাৰী গৰাকী খেতি কৰা ভাৰাতীয়া আছিল নে নাই।

এই আপীলসমূহত এক সীমিত জাননী জাৰি কৰা হৈছিল যে, উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই আইনৰ ধাৰা ১০৩ৰ অধীনত ইয়াৰ অধিকাৰক্ষেত্ৰৰ ভিতৰত কাম কৰিছিল নে নাই। সেই ধাৰাটো তলত উল্লেখ কৰা ধৰণৰঃ

"১০৩, উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সংশোধনঃ-(১) যিকোনো আৰ্ত ব্যক্তি-

(১) ভূমি ন্যায়াধিকৰণৰ নিৰ্দেশৰ বিৰুদ্ধে আপীলত দিয়া যিকোনো চূড়ান্ত নিৰ্দেশ; বা

(২) এই আইনৰ অধীনত ভূমি পৰিষদৰ দ্বাৰা দিয়া যিকোনো চূড়ান্ত নিৰ্দেশ; বা

(৩) এই আইনৰ অধীনত তালুক ভূমি পৰিষদৰ যিকোনো চূড়ান্ত নিৰ্দেশ,

নিৰ্ধাৰিত সময়ৰ ভিতৰত, এই নিৰ্দেশৰ বিৰুদ্ধে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ওচৰত আবেদন দাখিল কৰিব পাৰে যে, আপীল কৰ্তৃপক্ষ বা ভূমি পৰিষদ, বা তালুক ভূমি পৰিষদে, যি কোনো ক্ষেত্ৰতে ভুল সিদ্ধান্ত লৈছে, বা আইনৰ যিকোনো প্ৰশ্নৰ সিদ্ধান্ত ল'বলৈ ব্যৰ্থ হৈছে।"

আবেদনকাৰীৰ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ পৰামৰ্শদাতাই দাবী কৰিছিল যে, তালুক ভূমি পৰিষদ আৰু আপীল কৰ্তৃপক্ষই আইনৰ কোনো প্ৰশ্নৰ সিদ্ধান্ত লোৱাত ব্যৰ্থ হোৱা নাই বা এনে কোনো প্ৰশ্ন ভুলভাৱে সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছিল বুলি ক'ব নোৱাৰি। উচ্চ ন্যায়ালয়ে ন্যায়াধিকৰণৰ নিৰ্দেশ এই ভিত্তিত হস্তক্ষেপ কৰিছিল যে, ন্যায়িক কাৰ্য্যকলাপকে ধৰি কেইবাটাও গুৰুত্বপূৰ্ণ নথিপত্ৰ ন্যায়াধিকৰণৰ দ্বাৰা উল্লিখিত হোৱা নাছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে কয় যে, এই

নথিপত্ৰসমূহৰ আইনী প্ৰভাৱ ন্যায়াধিকৰণে বিবেচনা কৰা নাছিল। সেই আধাৰত যুক্তি দিয়া হৈছিল যে, উচ্চ ন্যায়ালয় আইনৰ ১০৩নং ধাৰাৰ অধীনত হস্তক্ষেপ কৰাৰ অধিকাৰী নহয়। আবেদনকাৰীৰ পৰা পৰিচিত জ্যেষ্ঠ পৰামৰ্শদাতাই দাখিল কৰিছিল যে, যদি কিছুমান নথিপত্ৰ বিবেচনা কৰা নহয় বা সেইবোৰৰ আইনী প্ৰভাৱ বিবেচনা কৰা নহয়, তথাপিও সেইটো আইনৰ প্ৰশ্নৰ ভুল সিদ্ধান্ত নহয়, বা আইনৰ প্ৰশ্নৰ সিদ্ধান্ত লোৱাত ব্যৰ্থতা নহয়। আবেদনকাৰীৰ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ পৰামৰ্শদাতাই দাখিল কৰিছিল যে, ভাৰসাম্যৰ অস্তিত্বৰ প্ৰশ্নটো কোৱেচন অৱ ফেক্ট (সত্যতাৰ প্ৰশ্ন) আছিল আৰু যদি সেই সম্পৰ্কত প্ৰাসংগিক কিছুমান নথিপত্ৰ বিবেচনা কৰা নহয়, তেন্তে এইকথা ক'ব নোৱাৰি যে, আইনৰ প্ৰশ্নটো ভুলভাৱে সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছিল বা সিদ্ধান্ত লোৱা হোৱা নাছিল।

"হয় ভুলকৈ সিদ্ধান্ত লৈছে বা আইনৰ কোনো প্ৰশ্নৰ সিদ্ধান্ত লোৱাত ব্যৰ্থ হৈছে"- এই অৰ্থ সম্পৰ্কে আবেদনকাৰীৰ হৈ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ পৰামৰ্শদাতাৰ যুক্তিত আমি যথেষ্ট জোৰ বিচাৰি পাইছো। বৰ্তমানৰ গোচৰটোৰ তথ্যৰ ওপৰত পৰিচিত জ্যেষ্ঠ পৰামৰ্শদাতাই দাবী কৰাটো যুক্তিসংগত যে, নিম্ন ন্যায়াধিকৰণে কোনো আইনৰ প্ৰশ্নৰ ভুল সিদ্ধান্ত লোৱা নাছিল বা কোনো আইনৰ প্ৰশ্নৰ সিদ্ধান্ত লোৱাত ব্যৰ্থ হোৱা নাছিল। কেৱল কিছুমান ন্যায়িক কাৰ্য্যকলাপৰ প্ৰাসংগিকতাকে ধৰি প্ৰাসংগিক নথিপত্ৰ বিবেচনা নকৰাটো আইনখনৰ ধাৰা ৩ৰ অধীনত কঠোৰভাৱে নাহে।

কিন্তু, আমাৰ মতে, বিষয়টোৰ ইয়াতে শেষ নহয়। এতিয়াও উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ভাৰতৰ সংবিধানৰ ২২৭নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত ন্যায়াধিকৰণে প্ৰদান কৰা নিৰ্দেশসমূহ বাতিল কৰাৰ ক্ষমতা আছিল

যদিহে, প্ৰাসংগিক আৰু বস্তুগত নথিপত্ৰসমূহ বিবেচনা নকৰাৰ ফলত তথ্যৰ ফলাফল পোৱা গৈছিল, যাৰ বিবেচনাৰ ফলত বিপৰীত সিদ্ধান্তত উপনীত হ'ব পাৰিছিল। ভাৰতৰ সংবিধানৰ অধীনত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ এই ক্ষমতা সদায়ে আইনখনৰ ধাৰা ৩ৰ অধীনত সংশোধনৰ ক্ষমতাৰ ওপৰঞ্চি। বিষয়টোৰ সেই দৃষ্টিত উচ্চ ন্যায়ালয়ে সঠিকভাৱে ন্যায়াধিকৰণসমূহৰ আদেশসমূহ বাতিল কৰিছিল। সেয়েহে আমি ভাৰতৰ সংবিধানৰ ১৩৬নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত হস্তক্ষেপ নকৰো। আপীলসমূহ বিফল হয় আৰু নাকচ কৰা হয়।

ব্যয় অবিহনে।

টি. এন. এ.

আবেদনসমূহ নাকচ কৰা হৈছিল।

....

....

অনুবাদ: ড. অৰ্চ্চনা দেৱী, কনিষ্ঠবৰ্গ অনুবাদক,অনুবাদ শাখা,গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

"স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ'ব।"

. . . .